

Prin cererea adresată T.Bc. la data de 19 februarie 2014, înregistrată sub nr. 726/110/2014, contestatorul M.C. a chemat în judecată intimata C.J.P. BC., arătând că înțelege să conteste decizia nr. R12641 din 29.08.2013 emisă de intimată, prin care i s-a respins cererea de înscriere la pensie pentru limită de vârstă datorită nevalorificării grupei a II a de muncă pentru perioadele 27.09.1975-21.01.1994 și 18.04.1994-21.03.2000, solicitând anularea deciziei contestate și obligarea intimatei la emiterea unei noi decizii cu luarea în considerare a mențiunilor din carnetul de muncă eliberat de SC W. M. W. SA BC.. De asemeni a arătat că a contestat această decizie la C.C.C. la data de 9.09.2013 dar până la data formulării prezentei acțiuni nu a primit nici un răspuns, apreciind că s-a depășit cu mult termenul rezonabil de soluționare a contestației în procedura prealabilă sesizării instanței.

În motivarea contestației, s-a arătat, în esență, că în perioadele menționate și-a desfășurat activitatea în aceste condiții și în mod incorect intimata refuză să-i ia în considerare mențiunile care atestă încadrarea în grupa II de muncă, condițiile de muncă încadrându-se în prevederile Ord. 50/1990, anexa 2, poziția 160 și punctul 3 din adresa DGMPs nr. 61420 din 16.10.1999.

Atașat contestației s-au depus la dosar înscrisuri (f.7 - 78 ds). Legal citată, prin reprezentantul său legal, intimata, în termen procedural a depus la dosar întâmpinare (filele 90-94) prin care a solicitat respingerea contestației arătând în esență, că activitatea desfășurată în perioadele 27.09.1975-21.01.1994 și 18.04.1994-21.03.2000, perioade în care contestatorul și-a desfășurat activitatea de lăcătuș mecanic la fostul angajator nu a fost valorificată la stabilirea stagiului de cotizare în grupa a II a de muncă întrucât contestatorul nu se încadrează în poziția 160 anexa 2 la ordinul 50/1990, unitatea unde și-a desfășurat activitatea nu face parte din categoria întreprinderilor din industria materialelor de construcții, angajatorul având ca obiect de activitate fabricarea de mașini unelte.

Intimata a depus la dosar înscrisuri (filele 107-156 ds.) constând în întreaga documentație care a stat la baza emiterii deciziei.

Acțiunea este legal scutită de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar potrivit art.157 din L.263/2010.

Analizând probele administrate în cauză, în raport de dispozițiile legale aplicabile, instanța a reținut ca fondată contestația de față, pentru următoarele considerente:

În fapt: contestatorul a solicitat anularea deciziei de pensie nr. R12641 din 29.08.2013 emisă de intimată motivat de faptul că nu s-au valorificat perioadele 27.09.1975-21.01.1994 și 18.04.1994-21.03.2000, ca fiind lucrate în grupa a II a de muncă.

Din actele depuse la dosar de intimată (documentația care a stat la baza emiterii deciziei contestate) rezultă că prin cererea nr. 12641 din 10.07.2013 contestatorul a solicitat înscrierea la pensie pentru limită de vârstă în temeiul Legii nr. 263/2010, anexând documentele care atestă vechimea în muncă împrejurare necontestată de intimată.

Prin decizia nr. R 12641 din 29.08.2013 emisă de intimată (contestată în prezenta cauză) contestatorului i s-a respins cererea privind înscrierea la pensie pentru limită de vârstă motivat de faptul că nu este îndeplinită condiția privind vârsta standard de pensionare de 65 de ani, vârsta contestatorului la data depunerii cererii era de 59 de ani și 5 luni și că „activitatea desfășurată în perioadele 27.09.1975-21.01.1994 și 18.04.1994-21.03.2000 nu constituie grupa a II conform poziției 160 anexa 2 la ordinul MMOS 50/”.

Împotriva deciziei de pensie nr. R 12641 emisă de intimată, contestatorul a formulat contestație la C.C.C., contestație nesoluționată până la data pronunțării prezentei sentințe.

Din adresa nr. 61420 din 16.09.1999 (f. 10- ds.) emisă de D.A. către fostul angajator SC W.M.W.SA BC. urmare a solicitării nr. 9124 din 13.09.1999 formulată de angajator, cu privire la încadrarea personalului muncitor din secțiile de prelucrări mecanice, montaje, tratamente termice, sablare, reparații, întreținere utilaje, instalații de ridicat, în baza buletinelor de determinare a noxelor încheiate de Inspectoratul de Poliție Sanitară Bacău în anii 1990, 1994, 1996, 1998 și adresa Inspectoratului pentru protecția muncii (documente pe care, așa cum rezultă din corespondență, angajatorul le-a atașat la solicitarea sa) rezultă că față de această solicitare și documentele atașate, acest angajator poate completa evidența personalului încadrat în grupă superioară de muncă, cu activitatea descrisă mai sus, ca fiind încadrată în pct. 160, anexa 2 din Ordinul 50/1990 și pct. 3 din același ordin, cu respectarea metodologiei prevăzută de art. 6 din ordin și a prevederilor Legii nr. 49/1992 referitoare la plata CAS și la recalcularea acestuia de la 1.05.1992 pentru persoanele nominalizate ca având activitate în mediu nociv, greu sau periculos.

Urmare a răspunsului primit de la D.A.S. fostul angajator SC W.M.W. SA BC. cu respectarea procedurii prevăzută de art. 6 din Ord. 50/1990 a procedat la încheierea între patronat și sindicate a unui „adendum” la CCM care a fost legal înregistrat la D.G.M.P. S. Bc. sub nr. 4194 din 23.09.1999 (f. 15 ds.), adendum care a stat la baza adoptării Deciziei Consiliului de

Ad-ție nr. 204 din 29.09.1999 (f. 12 ds.) prin care sunt nominalizați (în anexe I) persoanele care se încadrează în grupa a II a de muncă, la poziția 278 (f. 13 ds.) regăsindu-se și contestatorul.

Din analiza carnetului de muncă al contestatorului rezultă că la poziția nr. 63 se află mențiunile în sensul celor de mai sus , fiind astfel respectate prevederile art. 158 alin. 1 din Legea nr. 263/2010.

În drept : potrivit pct.160 din Anexa 2 la Ordinul 50/1990 se încadrează în grupa a II - a de muncă (**prima teză**)personalul de la locurile de muncă sau activitățile cu condiții de muncă nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediu cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, (a doua teză a pct. 160)în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane prefabricate din beton și beton celular autoclavizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocălcărului și dolomitei, marmorocului, atelier de tâmplărie-modelărie-chituiture, executare de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări-descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor produselor finite și combustibililor.

Conform art. 6 din Ordinul 50/1990: " Nominalizarea persoanelor care se încadrează în grupele I și II de muncă se face de către conducerea unităților împreună cu sindicatele libere din unități, ținându-se seama de condițiile deosebite de muncă concrete în care își desfășoară activitatea persoanele respective (*nivelul noxelor existente, condiții nefavorabile de microclimat, suprasolicitare fizică sau nervoasă, risc deosebit de explozie, iradiere sau infectare etc.*).

Textul legal invocat nu face, așadar, nici o distincție între diferitele categorii de salariați, condiția necesară pentru ca activitatea acestora să se încadreze în grupa a II-a de muncă fiind aceea să fi lucrat în locurile de muncă cu condiții nocive, grele sau periculoase în locurile de muncă enumerate în prima teză a punctului 160 la ordin și ca nominalizarea persoanelor să se facă de consiliul de administrație, cerințe îndeplinite în cauza de față, potrivit mențiunilor din carnetul de muncă făcute de angajator care poartă întreaga răspundere pentru valabilitatea și corectitudinea datelor înscrise.

Susținerea intimitei că activitatea desfășurată de contestator nu se încadrează în grupa a II - a de muncă nu poate fi reținută având în vedere conținutul carnetului de muncă și a documentației care a stat la baza acestor înregistrări, care atestă că activitatea desfășurată de contestator se încadrează în această grupă de muncă.

În speța de față, intimata nu a făcut dovada că nu s-ar fi respectat de către angajator metodologia de încadrare în grupa a II - a de muncă prevăzută de ordinul 50/1990.

Potrivit Ordinului MMOS nr. 50/1990 nominalizarea persoanelor care desfășurau activități care se încadrau în grupa a II a de muncă era o atribuție ce revenea angajatorului. Astfel în baza punctului 6 din Ordinul 50/1990 emis de MMPS," nominalizarea persoanelor care se încadrează în gr.I și II de muncă se face de conducerea unităților împreună cu sindicatele libere din unități ținându-se seama de condițiile deosebite de muncă concrete în care își desfășoară activitatea persoanele respective (nivelul noxelor existente, condiții nefavorabile de microclimat, suprasolicitarea fizică sau nervoasă, risc deosebit de explozie, iradiere sau infectare etc.)"

Interpretarea C.P. privind poziția nr. 160 din anexa 2 de la Ord. 50/1990 este formalistă atât timp cât condițiile de desfășurare a activității de la locul de muncă al contestatorului sunt identice cu cele din cadrul întreprinderilor din industria materialelor de construcții, chiar dacă societatea la care a fost angajat contestatorul nu face apartine de această industrie (temperaturi ridicate, mediu cu pulberi diverse, zgomot, trepidații, vapori, între activitățile prevăzute expres în textul legal menționat fiind inserată și executarea de carcase și confecții metalice).

În consecință, considerând că reclamantul îndeplinește cerințele legale cerute de dispozițiile O.50/1990, instanța a admis acțiunea și, anulând decizia nr. R/12641/29.08.2013 și a obligat intimata să emită o nouă decizie cu luarea în calcul și a perioadelor 27.09.1975-21.01.1994 și 18.04.1994-21.03.2000 ca fiind lucrate în grupa a II-a de muncă conform mențiunilor din Carnetul de muncă, poziția 63 și Anexa 1 la Decizia nr. 204 din 29.09.1999

emisă de angajator privind încadrarea locurilor de muncă în condiții de grupă, unde la poziția 278 se regăsește și contestatorul.

Împotriva sentinței a promovat apel C.J.P. Bc. care a criticat-o, în esență, sub aspectul greșitei obligări la valorificarea adevărului cuprinzând mențiunea grupei a-II-a de muncă pentru intimat, în condițiile în care punctul 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990, trecut ca temei, privește activitățile din industria materialelor de construcții.

La termenul din 6 aprilie 2015 C.A. Bc. a pus în discuție sesizarea I.C.C.J. în baza art. 519 din codul de procedură civilă.

După administrarea unui amplu probatoriu (fiind vorba de mai multe dosare cu același obiect, în care s-a dat un răspuns comun de către CNPP, M.M.F.P.S.P.V., etc., se vor avea în vedere înscrisurile depuse de aceste instituții în celelalte dosare, conținând aceeași problemă de drept) cu privire la incidența punctului 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990, Curtea a apreciat că se impune sesizarea I.C.C.J., conform art. 519 cod pr.civilă cu următoarele două întrebări:

1. art. 20 alin.1 și 2 din Decretul 92/1976 raportat la art. 20 alin.1, art. 22 alin.1, art. 158 alin.2 din Legea 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 lit.e din HG 118/2012, trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că interzice caselor teritoriale de pensii aflate în subordinea C.N.P.P. să nu valorifice la emiterea deciziilor de pensionare acele mențiuni din conținutul carnetului de muncă referitor la încadrarea personalului în fostele grupe I și/sau a IIa de muncă pe care le constată că nu au corespondent (acoperire) în normele legale în materie (Ordinul MPS 50/1990, Ordinul 125/1990, completate cu avizele ulterioare, HG 456/1990, Ordinul 969/1990, etc.) care reglementează încadrarea în fostele grupe de muncă I și a II a sau trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că dau posibilitatea acestora (caselor teritoriale de pensii) să nu valorifice astfel de mențiuni?

2. art. 3 din Ordinul MMPS 50/1990, completat cu avizele ulterioare, raportat la pct.160 din anexa 2, din același act normativ, poate fi interpretat și/sau aplicat în sensul că permite încadrarea în grupa a II a de muncă și a persoanelor care au lucrat în alt sector de activitate decât industria materialelor de construcții, respectiv în industria de mașini-unelte?

Asupra admisibilității sesizării.

Este de principiu că potrivit doctrinei și practicii deja conturate la nivelul completurilor pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă condițiile de admisibilitate ce se cer a fi întrunite sunt următoarele:

1. existența unei cauze în curs de judecată, în ultimă instanță;
2. cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Î.C.C.J., al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
3. o chestiune de drept cu caracter de noutate și asupra căreia Î.C.C.J. să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;
4. ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

Cu privire la primele două condiții, Curtea constată că sunt îndeplinite întrucât cauza se află pe rolul C.A. Bc. ca instanță competentă să judece în apel cauza în ultimă instanță (față de dispozițiile art. 155 al.1 din Legea 263/2010 așa cum a fost modificat prin Legea 76/2012).

Și cu privire la cea de-a patra condiție Curtea apreciază că nu există o cauză de inadmisibilitate a sesizării, de vreme ce de lămurirea acestor două chestiuni de drept depinde soluția în prezenta cauză.

În ce privește caracterul de noutate, Curtea apreciază că această condiție este îndeplinită date fiind următoarele:

- problema valorificării / nevalorificării adeverințelor/carnetelor de muncă cuprinzând încadrarea în grupa a II-a de muncă a foștilor salariați ai S.C. W.M.W. S.A. potrivit punctului 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990 a apărut începând cu anul 2012 când C.C.C. a constatat că temeiul invocat în carnetele de muncă/adeverințele eliberate de S.C. W.M.W. S.A. Bc. (respectiv punctul 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990) este eronat, nefiind aplicabil în cazul acestui angajator (începând cu hotărârea 584/30 noiembrie 2011 privind pe contestatorul A.N., care se va anexa prezentei încheieri);

- chestiunea este cel mai probabil una regională având în vedere că în ceea ce-i privește pe alți angajatori cu același obiect de activitate (ex. S.C. T.M.G. S.A.) aceștia au acordat grupe superioare de muncă în baza altor temeiuri din Ord. 50/1990.

Opinia părților cu privire la sesizare.

Ambele părți litigante au fost de acord cu sesizarea I.C.C.J. opinând în sensul îndeplinirii condițiilor legale prev. de art. 519 din codul de procedură civilă.

Punctul de vedere al instanței cu privire la obiectul sesizării.

Cu privire la prima întrebare, punctul de vedere al completului de judecată este acela că art. 20 alin.1 și 2 din Decretul 92/1976 raportat la art. 20 alin.1, art. 22 alin.1, art. 158 alin.2 din Legea 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 lit.e din HG 118/2012, trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că dacă posibilitatea caselor teritoriale de pensii să nu valorifice mențiunile din conținutul carnetului de muncă referitor la încadrarea personalului în fostele grupe I și/sau a II a de muncă pe care le constată că nu au corespondent (acoperire) în normele legale în materie (Ordinul MPS 50/1990, Ordinul 125/1990, completate cu avizele ulterioare, HG 456/1990, Ordinul 969/1990, etc.) care reglementează încadrarea în fostele grupe de muncă I și a II a:

Argumentele sunt următoarele:

C.N.P.P. administrează sistemul public de pensii (art. 131 al.1 din Legea 263/2010) iar potrivit art. 138 al.1 lit. a din legea 263/2010 : „ În aplicarea prevederilor prezentei legi, CNPP îndeplinește, în principal, următoarele atribuții:

a) îndrumă și controlează modul de aplicare a dispozițiilor legale de către casele teritoriale de pensii”

Conform art. 21 și 22 din Legea 263/2010:

„ART. 21

Veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat provin din:

- a) contribuții de asigurări sociale, dobânzi și penalități de întârziere, precum și din alte venituri, potrivit legii;
- b) sume alocate de la bugetul de stat pentru echilibrarea bugetului asigurărilor sociale de stat, care se aprobă prin legile bugetare anuale.

ART. 22

(1) Cheltuielile bugetului asigurărilor sociale de stat acoperă contravaloarea prestațiilor de asigurări sociale din sistemul public de pensii, cheltuielile privind organizarea și funcționarea sistemului public de pensii, finanțarea unor investiții proprii, alte cheltuieli prevăzute de lege.

(2) Din veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat se prelevă anual până la 3% pentru constituirea unui fond de rezervă.

(3) Fondul de rezervă acumulat nu poate depăși nivelul cheltuielilor prevăzute pentru anul bugetar respectiv

(4) Fondul de rezervă se utilizează pentru acoperirea prestațiilor de asigurări sociale în situații temeinic motivate sau a altor cheltuieli ale sistemului public de pensii, aprobate prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(5) Fondul de rezervă nu se poate utiliza în primii 3 ani de la începerea constituirii acestuia.

(6) *Fondul de rezervă se constituie în anii în care bugetul asigurărilor sociale de stat este excedentar, nu primește sume pentru echilibrare, potrivit art. 21 lit. b), și numai după acoperirea deficitelor din anii precedenți ale bugetului asigurărilor sociale de stat.*

Conform art. 18 al.1 lit. e din H.G. 118/2012: *Casele teritoriale de pensii au, în principal, următoarele atribuții:*

e) *stabilesc cuantumul drepturilor de asigurări sociale și efectuează plata acestora, potrivit legii;*

Textul art. 18 al.1 lit. e din H.G. 118/2012, condiționează stabilirea și plata drepturilor de asigurări sociale de existența unui cadru legal.

În acest context este de la sine înțeles că nu orice mențiune din carnetul de muncă poate fi valorificată de casele teritoriale de pensii, ci doar cele care au o bază legală.

Modalitatea concretă prin care casele de pensii „aplică legea” este relevată de verificarea mențiunilor din carnetul de muncă și nevalorificarea celor care nu sunt conforme cu celelalte probe sau legislația însăși.

Dacă în cazul adeverințelor legiuitorul a prevăzut expres valorificarea doar dacă au fost emise conform legii pe baza documentelor verificabile (sufixul „bil” exprimând „posibilitatea”) problema apărută în practică este cea referitoare la înscrisurile din carnetul de muncă.

Se apreciază că deși art. 158 din Legea 263/2010 face vorbire despre adeverințe, considerentele pentru care legiuitorul a prevăzut o limitare a valorificării („numai”) acestora sunt identice și în cazul carnetului de muncă pentru cele ce urmează:

- și carnetul de muncă și adeverințele sunt emise de angajator care poate fi autoritate de stat sau particular;

- mențiunile din carnetul de muncă/adeverințe, trebuie să concorde cu legea

- și adeverințele și carnete de muncă se întocmesc în baza unor documente originare (state de plată/funcții și contracte de muncă individuale sau colective, decizii/hotărâri interne);

- toate aceste acte originare pot fi verificate (spre confruntare) la cererea caselor județene care administrează fonduri publice;

- s-ar putea ajunge la eludarea dispozițiilor art. 158 al.2 din Legea 263/2010 prin înserarea unor mențiuni neadevărate în carnete de muncă, doar pentru că datele trecute în acestea nu pot fi cenzurate.

Casele teritoriale de pensii au nu numai dreptul ci și obligația să nu valorifice/ să conteste înscrisuri informale sau care prezintă date care nu se coroborează cu alte înscrisuri sau nu respectă normele legale.

Asumarea celor înscrise în carnete de muncă de cei care le-au emis **este o condiție necesară** pentru valorificarea de către Casele Teritoriale/instanță însă **nu și suficientă**, nefiind un impediment în verificarea actelor originare care au stat la baza eliberării acestor înscrisuri.

Altfel spus, întrucât carnetul de muncă **este emis în baza unor documente primare, C.J.P. au dreptul/obligația să verifice înscrisurile originare**, câtă vreme acestea -Casele- sunt obligate ca la emiterea deciziilor de pensionare să respecte legislația în materie de pensii și luând în considerare faptul că plata pensiilor se face din bugetul de asigurări sociale.

Că este așa o demonstrează dispozițiile edictate de legiuitor în art.138 alin.1 lit.a din Legea 263/2010 și art. 7 pct.I lit.d pct. II lit. a,b, c, h, pct.III a și b și respectiv art.18 lit.e din HG 118/2012.

Faptul că, spre exemplu, o persoană declară în fața notarului, sub sancțiunea prevăzută de legea penală, anumite aspecte „nu leagă” pe terț (în speța dedusă judecătii C.J.P. și instanța) acestea fiind în drept să solicite date suplimentare care să confirme cele declarate.

Ar fi absurd ca o casă județeană să ia în considerare mențiunea dintr-un carnet de muncă potrivit căreia persoana ar fi lucrat în mină, când din celelalte mențiuni/înscrisuri rezultă că în perioada respectivă, aceasta ar fi profesat ca și cadru didactic.

În concluzie, casele județene și instanța pot verifica documentele asumate de angajatori -adeverințe, carnete de muncă-, nefiind necesară înscrierea în fals. Altfel spus, apărarea apelantei în ce privește nevalorificarea adeverinței **valorează invocarea unei inopozabilități** (casa fiind

un terț față de raportul juridic care a existat între angajat și angajator) a celor constatate prin carnetul de muncă.

Cu privire la cea de-a doua întrebare, punctul de vedere al completului de judecată este acela că art. 3 din Ordinul MMPS 50/1990, completat cu avizele ulterioare, raportat la pct.160 din anexa 2, din același act normativ, nu poate fi interpretat și/sau aplicat în sensul că permite încadrarea în grupa a II a de muncă și a persoanelor care au lucrat în alt sector de activitate decât industria materialelor de construcții, respectiv în industria de mașini-unelte, acest punct referindu-se exclusiv la industria materialelor de construcții.

Nimic mai adevărat că piața muncii și efectele crizei economice fac uneori imposibilă angajarea persoanelor peste 50 de ani, însă acești factori nu sunt de natură a crea un „sistem de eludare a dispozițiilor privind pensionarea” prin încadrarea în grupe superioare de muncă, atunci când legea aplicabilă și condițiile efective de muncă nu pot duce la această concluzie.

Pe rolul C.A. Bc. au existat/există numeroase litigii de acest gen.

Astfel, în urma probatorului efectuat în speță pendinte și în celelalte dosare aflate pe rolul completului de judecată la termenul din 18 mai 2015, a rezultat că începând cu Hotărârea 548/30 noiembrie 2011-cazul A.N.-, C.C.C. (ulterior și C.J.P. Bc. a preluat această motivare) a concluzionat că dispozițiile punctului 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990 se referă doar la industria materialelor de construcții.

În acest context, foștilor salariați ai S.C. W.M. W. S.A. care au primit adeverințe cu încadrarea în grupa a II-a de muncă conform pct. 160 nu li s-au valorificat adeverințele.

Parte dintre acești salariați au trecut aceleași mențiuni (privind grupa de muncă) și în carnetele de muncă.

Curtea remarcă faptul că inițial, la publicarea în Monitorul Oficial, Ord. 50/1990 a înglobat în anexa 2 (cuprinzând activitățile/locurile de muncă/ categoriile profesionale încadrabile în grupa a II-a de muncă) un număr de 130 de puncte.

Ulterior a apărut Ord. 125/1990 „ pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării pentru perioada lucrată după 1 martie 1990.

Conform adresei 4303/D.J.C.L.M.) 7 noiembrie 2014 a M.M.F.P.S.P.V. (emitentul ordinului 50/1990 în vechea sa titulatură MMPS) :

„ Ordinul nr. 50/1990 în formă inițială, avea caracter limitativ, astfel că, prin modificări ulterioare dispozițiile acestuia au fost extinse la alte activități și locuri de muncă, în scopul eliminării inconsecvențelor și inechităților existente la acel moment.

În conformitate cu dispozițiile art. 6 și 15 (2) din Ordinul nr. 50/1990 nominalizarea persoanelor care se încadrau în grupele I și II de muncă s-a făcut de către conducerea societății împreună cu sindicatele.

Încadrarea activităților și a locurilor de muncă în grupe superioare de muncă, s-a făcut pe baza existenței condițiilor de muncă încadrabile în grupa a II-a de muncă și a uzurii capacității de muncă a acelor persoane ce au lucrat în astfel de condiții. Întrucât din practica administrativă s-a constatat că anumite funcții și meserii nu au fost incluse în anexele Ordinului nr. 50/1990, pentru ca acestuia să nu i se restrângă aplicarea, numai la activitățile și funcțiile prevăzute în forma inițială, s-au modificat Anexele 1 și 2 prin introducerea altor funcții și meserii.

Ordinul nr. 125/1990 nu abrogă Ordinul nr. 50/1990 ci consolidează varianta inițială a acestuia prin completare așa cum rezultă din alin.1 pct. 4 din Ordinul nr. 125/1990: „metodologia pe baza căreia unitățile efectuează încadrarea în grupele I și II de muncă, este cea prevăzută în Ordinul nr. 50/1990”.

Precizăm că punctul 160 din anexa nr. 2 la Ordinul 50/1990, așa cum rezultă din cuprinsul său, a vizat în exclusivitate personalul din industria materialelor de construcții, care a desfășurat activitate în hale, sau poligoane de prefabricate din beton, și beton celular autocluzat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului agrocalcarului, și dolomitei produselor ceramice, materialelor de zidărie etc. și nu personalul al cărui obiect de activitate îl constituie fabricarea mașinilor unelte. „ Potrivit adresei 5081/D.J.C.L.M./22 ianuarie 2015, același Minister comunică instanței:

„ În data de 18 decembrie 1990, ca răspuns la solicitarea M.R.I. – D.I.M.C., M.M.și

„În legătură cu propunerile d-s. privind încadrarea în grupa II de muncă în vederea pensionării, a unor locuri de muncă sau activități din industria materialelor de construcții, vă comunicăm următoarele:

1. Având în vedere condițiile deosebite de muncă în care își desfășoară activitatea personalul din industria materialelor de construcții, suntem de acord ca „personalul care este în activitate și care a lucrat la locurile de muncă sau activități cu condiții de muncă nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediu cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane de prefabricate din beton și beton celular autocarizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocălcării și dolomitei, produselor ceramice, materialelor de zidărie, dalelor mozaicate, marmocălcării, ateliere de tâmplărie-modelărie-dituire, executare de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări-descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor, produselor finite și combustibililor”, să se încadreze în grupa II de muncă în vederea pensionării, pentru întreaga perioadă efectiv lucrată după 18 martie 1969.

2. Nominalizarea personalului care se încadrează în grupa II de muncă se face de către consiliile de administrație împreună cu sindicatele libere din unități, în baza metodologiei prevăzute în Ordinul nr. 50/1990 a M.M.O.S., M.S.C.N.P.M.”.

În baza acestui aviz, a fost completată Anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990 cu activitățile de la pct. 160, care se referă la:

„Personalul de la locurile de muncă sau activități cu condiții nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediu cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane de prefabricate din beton și beton celular autocarizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocălcării și dolomitei, produselor ceramice, materialelor de zidărie, dalelor mozaicate, marmocălcării, ateliere de tâmplărie-modelărie-dituire, executarea de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări-descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor, produselor finite și combustibililor)”.

Având în vedere cele de mai sus, personalul și activitățile prevăzute la pct. 160 din Anexa nr. 2 la Ordinul menționat se referă, în exclusivitate, la personalul care a lucrat până la data de 01.04.2001 în locuri de muncă din unități care aparțineau industriei materialelor de construcții.

De reținut că, potrivit actelor normative de organizare și funcționare a M.M., în vigoare în anul 1990 respectiv H.G. nr.962/1990, M.M.P.S. ca organ central de specialitate al administrației de stat aplică strategia și programul G. Ro. în domeniul muncii și protecției sociale.

Astfel, M.M.P.S. asigură aplicarea unitară a legislației muncii și protecției sociale, coordona activitățile guvernamentale și sprijinea organizațiilor neguvernamentale orientate spre creșterea calității vieții populației; elaborarea proiecte de legi și hotărâri privind relațiile de muncă și protecție socială.

M. M.P.S. exercita controlul aplicării unitare a dispozițiilor legale în domeniile sale de activitate, în unitățile din sectorul public, mixt și privat.

M.M.P.S. colabora cu celelalte ministere și departamente, având dreptul de a solicita acestora documentații, date și informații necesare realizării atribuțiilor sale.

Modificările și completările ulterioare aduse Ordinului nr. 50/1990 au avut la bază solicitările/corespondențe cu parteneri sociali, angajatori, autorități publice centrale de stat în funcție de domeniul de activitate.

Obiect similar de activitate (cu cel al S.C. W.M.W. S.A.construcția de mașini unelte) au avut și S.C. MES S.A. Suceava (fosta I.M.U.S.) și S.C. T.M.G. Buc. (fostă I.M.U.A.B).

Potrivit adresei C.N.P.P. 1266/14/16 februarie 2014:

„Referitor la W.M.W. Bc facem precizarea că aceasta a încadrat eronat personalul în grupa a II-a de muncă în baza prevederilor de la poz. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990, completat cu avizele ulterioare, prevedere care se referă, în exclusivitate, la personalul care și-a desfășurat activitatea în întreprinderile din industria materialelor de construcții, societatea având alt domeniu de activitate, respectiv fabricarea de mașini unelte.

Referitor la societățile S.C. MES S.A. Suceava – fosta I.M.U.S. și S.C. T.M.G. Buc. – fostă IMUAB (menționate de d-s. în adresa nr. G201/04.02.2015) precizăm că acestea au obiectul de activitate

similar cu W.M.W. Bc. însă încadrarea în grupe superioare de muncă nu s-a efectuat în baza poz. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990, cu arizele ulterioare. „

Potrivit adresei M.M.P.S. (actualul MMFPSPV) –D.A.C. și G.M. - 43G/1436/16 iulie 199 (735/5 august 1997) ca răspuns la solicitarea S.C. E.S.A.

„La scrisoarea dvs., prin care solicitați precizări privind încadrarea în grupa a II-a de muncă, vă comunicăm următoarele:

Potrivit prevederilor de la poz. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul nr. 50/1990, completat cu arizele ulterioare, „personalul de la locurile de muncă sau activitățile cu condiții de muncă nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediul cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane de prefabricate din beton și beton celular autodarizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocaltanului și dolomitei, produselor ceramice, materialelor de zidărie, datelor mozaicate, marmoroculului ateliere de tâmplărie – modelărie – ditiuire, executarea de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări – descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor, produselor finite și combustibililor)” se încadrează în grupa II de muncă pe perioada efectiv lucrată după 18.03.1969, dacă era în activitate 01.02.1990.

Ca urmare, prevederile de mai sus nu se pot aplica în societatea dvs. întrucât activitatea acesteia nu se înscrie în industria materialelor de construcții.

În ce privește mențiunea dvs. referitoare la sindicate, precizăm că, în conformitate cu pct. 6 din Ordinul nr. 50/1990, nominalizarea persoanelor ce se încadrează în grupele superioare de muncă se face de către conducerea unităților împreună cu sindicatele, numai pe baza respectării cu strictețe a reglementărilor legale în vigoare, fără a face asimilarea unor activități cu altele sau a extinde unele prevederi.

Răspunderea pentru încadrarea ilegală a unor categorii de salariați în grupa II-a de muncă revine, în exclusivitate, conducerii societății. „ (s.n.)

Totodată potrivit adresei 151154/19 februarie 2015 a C.N.P.P. – C.J.P. Bc..

„Arătăm că instituția noastră valorifică și la timpul prezent adeverințele eliberate de către S.C. W.M.W. S.A. Bacău, societatea eliberând adeverințe cu încadrarea locurilor de muncă în grupa I și II de muncă pentru foștii salariați, cu reținerea corectă a termenului de drept evidențiat în raport cu locurile de muncă deținute de persoanele în cauză.

În consecință S.C. W.M.W. S.A. Bc., deține și alte înscrisuri decât Decizia 204/1999, înscrisuri prin care a realizat încadrarea locurilor de muncă în grupa I și II potrivit ORD 50/1990 începând cu anul 1991.

Altfel spus S.C. W.M.W. S.A. a încadrat încă din anul 1991 în grupa a II-a de muncă activități, locuri de muncă cu reținerea altor termeni (alte puncte din anexa 2 la Ord. 50/1990 (anexa nr. 13 la C.C.M. 1991 – filele 102 – 103 și 105 - 107 vol. II dosar apel). „

De remarcat însă că în anul 1999 S.C. W.M.W. S.A. solicită, prin adresa 9124/13 septembrie 1999 un punct de vedere cu privire la încadrarea în grupa a II-a conform punctului 160 pentru personalul muncitor din secțiile de prelucrări mecanice, montaje, tratamente termice, sablare, reparații întreținere utilaje, instalații de ridicat. Punctul de vedere care asigură aplicarea unitară a legislației muncii nu este solicitat însă M.M.P.S. așa cum au procedat S.C. MES S.A. Sv. (fila 81 dosar apel– adresa 43C/463/11 martie 1998) și S.C. T.M.G. – adresa 43G/1973/6 iunie 1999 – filele 83 – 86 dosar apel vol. I) ci D.E.M.P.S. Bacău (fila 137 dosar apel) care răspunde prin adresa 61420/16. 09. 1999:

„Urmare adresei dvs. nr. 9124/13.09.1999, prin care solicitați încadrarea în grupa a II-a de muncă, a personalului muncitor din secțiile de prelucrări mecanice, montaje, tratamente termice, sablare, reparații întreținere utilaje, instalații de ridicat etc., vă comunicăm că, din cele prezentate buletinele de determinare a noxelor, încheiate de I.P.S.Bc. în anii 1990, 1994, 1996, 1998, adresa Inspectoratului pentru protecția muncii, precum și, prevederile Contractului Colectiv de muncă pe anul 1999, există cadrul legal de încadrare în grupa superioară de muncă a personalului cu activitate în noxe.

Față de cele de mai sus, se poate completa evidența personalului încadrat în grupă superioară de muncă cu activitatea din secțiile de prelucrări metalice, montaje, reparații și întreținere utilaje, ca fiind încadrată în pct. 160, anexa 2 din Ordinul 50/1990 și pct. 3 din același ordin.

Potrivit pct. 6 din metodologia la Ordin 50/1990 „nominalizarea persoanelor care se încadrează în grupă superioară de muncă, se face de către conducerea unităților, împreună cu sindicatele, proporțional cu timpul efectiv lucrat în noxe” și cu respectarea prevederilor Legii 49/92, referitoare la plata CAS-ului, aferent grupei superioare de muncă, precum și la recalcularea acestuia de la 1.V.1992, pentru persoanele nominalizate, ca având activitate în mediu nociv, greu sau periculos”.

Curtea reține și adresa CNPP nr. B737IC/C86TM/I/749/82/DP/14 mai 2015 conform căreia:

„Precizările din adresa nr. 61420/16.09.1999 a fostei D.G.M.P.S. referitoare la asimilarea activităților desfășurate în secțiile de prelucrări metalice, montaje, reparații întreținere utilaje din cadrul S.C.E. M. W.S.A. Bc. ca fiind încadrate în grupa a II-a de muncă, conform poziției 160, Anexa 2 la Ordinul nr. 50/1990 completat cu arizele ulterioare, reprezintă doar un răspuns la adresa nr. 9124/13.09.1999 a S.C. W.M.W. S.A. Bacău care, în nici un caz, prin el însuși, nu putea să modifice Ordinul nr. 50/1990 și să acorde dreptul personalului din cadrul acestei unități de a beneficia de grupa a II-a de muncă. Încadrarea în grupe superioare de muncă nu poate fi recunoscută pentru orice activități/funcții, prin adăugare la cele expres prevăzute în anexele Ordinului MMOS nr. 50/1990, cu completările și modificările ulterioare.

Totodată, din adresa nr. 259/SSM/4808/18.05.2012, emisă de I.M. rezultă că, de la apariția reglementărilor privind încadrările în grupe superioare de muncă, D.A.C. și G.M. din cadrul M.M.P.S. și ulterior, D.C.C.M. din cadrul I. M. nu au aprobat încadrarea în grupa a II-a de muncă a unor locuri de muncă din unități care nu aparțineau industriei materialelor de construcții, prin asimilare cu poziția nr. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990, completat cu modificările și arizele ulterioare.”

Pe baza adresei 61420, SC W.M.W. SA încheie un „adendum – anexă la C.C.M. 4194/23 septembrie 1993 cuprinzând persoanele încadrate în grupa a II-a de muncă conform poziției 160 anexa 2 și punctul 3 din Ord. 50/1990.

În perioada 1999 – 2011 - conform adresei S.C. W.M.W. S.A. 701/20 martie 2012 către C.N.P.P.- fila 49 dosar 430/110/2014) valorificând încadrarea în grupa a II-a de muncă conform poziției 160, anexa 2 și punctul 3 din Ord. 50/1990 au ieșit la pensie sute de salariați și foști salariați ai S.C. W.M. W. S.A. atât în județul Bacău cât și în multe alte județe din România.

În mod evident, față de toate răspunsurile de mai sus, C.A. Bc. opinează că textul respectiv –pct. 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990- are în vedere exclusiv activitățile/locurile de muncă din întreprinderile din industria materialelor de construcții. Astfel nu se poate „scoate din context” noțiunea de condiții nocive, grele, periculoase ci ea se raportează la o anumită componentă a industriei respectiv cea a materialelor de construcții. Dacă legiuitorul ar fi înțeles să aibă în vedere pentru încadrarea în grupă superioară doar condițiile nocive, grele, periculoase, fără legătură cu activitățile sau locurile de muncă, nu ar mai fi fost necesară inserarea a peste 170 de puncte în anexa II.

Totuși, în contextul prezentat mai sus există două categorii de persoane :

a) foști salariați ai S.C. W.M.W.S.A. cărora li s-a valorificat încadrarea în grupa a II-a de muncă potrivit pct. 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990 în perioada 2000 – 2011 și cărora, nu li s-au revizuit din oficiu deciziile de pensionare;

b) foști salariați aflați în aceeași situație cu cei de la pct. a) dar cărora după anul 2012 (după cazul A.N.-hotărârea 548/2011 a C.C.C., anexa la prezenta încheiere), nu li s-au mai valorificat adeverințele cuprinzând acest temei de drept.

Astfel, dată fiind și practica divergentă existentă la nivelul C.A.Bc. (a se vedea deciziile 49/26 martie 2014 și 132/18 iunie 2014) se impune sesizarea I.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri care să dezlege cele două probleme de drept.

Se vor anexa prezentei încheieri înscrisurile la care s-a făcut referire mai sus.

În temeiul art. 520 alin.2 din Legea 134/2010 republicată, se va dispune suspendarea judecării până la pronunțarea, în speță, de către I.C.C.J. a hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE

În temeiul art. 519 și 520 alin.1 din Legea 134/2010 republicată, sesizează I.C. C. J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. Art. 20 alin.1 și 2 din Decretul 92/1976 raportat la art. 20 alin1, art. 22 alin.1, art. 158 alin.2 din Legea 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 lit.e din HG 118/2012, trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că interzice caselor teritoriale de pensii aflate în subordinea C.N.P.P. să nu valorifice la emiterea deciziilor de pensionare acele mențiuni din conținutul carnetului de muncă referitor la încadrarea personalului în fostele grupe I și/sau a IIa de muncă pe care le constată că nu au corespondent (acoperire) în normele legale în materie (Ordinul MPS 50/1990, Ordinul 125/1990, completate cu avizele ulterioare, HG 456/1990, Ordinul 969/1990, etc.) care reglementează încadrarea în fostele grupe de muncă I și a II a sau trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că dau posibilitatea acestora (caselor teritoriale de pensii) să nu valorifice astfel de mențiuni?

2. Art. 3 din Ordinul MMPS 50/1990, completat cu avizele ulterioare, raportat la pct.160 din anexa 2, din același act normativ, poate fi interpretat și/sau aplicat în sensul că permite încadrarea în grupa a II a de muncă și a persoanelor care au lucrat în alt sector de activitate decât industria materialelor de construcții, respectiv în industria de mașini-unelte?

În temeiul art. 520 alin.2 din Legea 134/2010 republicată, suspendă judecata până la pronunțarea, în speță, de către I.C.C.J. a hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 18 mai 2015.

PREȘEDINTE,
A.M.B.

JUDECĂTOR,
D.O.P.N.

GREFIER,
T.C.

Red. înch. A.M.B.

Teh.ct/2 ex.

26.06.2015